

Lelki egészség és jól-lét az időskorúak körében Angliában a pandémia idején

JAMA Psychiatry (2021; DOI: [10.1001/jamapsychiatry.2021.3749](https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2021.3749))

Kulcsszavak: globális egészségügy, lelki egészség, pandémia, időskorúak, English Longitudinal Study of Ageing, Anglia

Forrás Internet-helye:

<https://jamanetwork.com/journals/jamapsychiatry/fullarticle/2787196> ;

English Longitudinal Study of Ageing: <https://www.elsa-project.ac.uk/>

Paola Zaninotto (Department of Epidemiology and Public Health, University College London, London, United Kingdom) és mt. tanulmánya szerint a pandémia a pszichés zavarok növekedéséhez vezetett a saját otthonukban élő időskorúak körében.

Az „*English Longitudinal Study of Ageing*“ 2002. óta két évente méri fel az 50 év fölötti időskorúak testi és lelki egészségét, pénzügyi helyzetét és az időskorhoz való viszonyulását. Az elmúlt évben két soronkívüli felmérésre került sor: az elsőre június-júliusban, az első hullám végén, a másodikra november-decemberben, a második hullám végén.

A válaszok szerint az időskorúak pszichés megterhelése a második hullám idején tovább növekedett. A négy vagy több tünetre kiterjedő klinikailag szignifikáns depresszió prevalenciája a CESD-8-skálán („*Centre for Epidemiological Studies Depression*“) a pandémia előtti 12,5%-ról az első hullám idején 22,6%-ra, majd a második hullám idején 28,5%-ra növekedett.

A depressziós zavarok növekedése az elmagányosodás fokozódásával jár, amit a *University of California, Los Angeles* (UCLA) által bevezetett „*loneliness scale*“ (1-től 12 pontig) segítségével mérték. Az érték a pandémia előtti 5,50-ről az első hullám idején 5,65-re, majd a második hullám idején 5,75-re növekedett.

A résztvevők életminőségét a SASP-skála („*Control, Autonomy, Self realization and Pleasure*“) segítségével mérték (0-tól 48 pontig). A pandémia előtti kiindulópont 21,6 volt, amely az első hullám idején 22,5 pontra, majd a második hullám idején 23,1 pontra növekedett. A szorongásos zavarokat (10 vagy annál több pont) a GAD-7-skálán („*Generalized Anxiety Disorder*“) mérték, amely az első hullám idején 9,4%, a második hullám idején 10,9% pont volt.

A tanulmány kimutatta, hogy a saját otthonukban élő időskorúak is (akiket nem érintenek az ápolási otthonoknál bevezetett látogatási tilalmak) megszenvedik a pandémia következményeit. Angliában mindkét hullám idején elrendeltek lockdown-t, ami korlátozta a mobilitást és megnehezítette az időskorúak meglátogatását.